

Biografies

Lali Ayguadé va néixer a Barcelona al 1980. Formada en música al Conservatori del Liceu de Barcelona i en dansa al Teatre de Barcelona i a l'escola belga PARTS de la coreògrafa Anne Teresa de Keersmarker. Ha treballat amb diferents companyies i coreògrafs com Akram Khan Company formant part dels espectacles: "Kaash", "Ma.", "Bahok", "Vertical road" i "Confluence"; Roberto Olivan (Enclave Dance Company) i amb la companyia Hofesh Shechter en les produccions "In Your Rooms, the Art of not looking back" i "Cult", entre d'altres. A més ha creat les seves pròpies peces com "Twice read", el trio "Little me", el duet "Encontre" amb la participació de Joan Català i el músic Jordi Molina i dos duets curts: "Incògnito" i "Saba", entre d'altres. El 2010 va ser nominada com a ballarina excepcional per els Premis de la Crítica de Londres.

Lorenza Borrani, membre fundador del projecte *Spira Mirabilis*, va néixer a Florència al 1983 i va iniciar els seus estudis als cinc anys d'edat, amb Alina Company. Va continuar la seva formació amb Pavel Vernikov, Zinaida Gilles i Ilya Grubert a més de Boris Kuschnir a Gratz. Membre de la Chamber Orchestra of Europe des del 2008, i ha col·laborat amb algunes de les més prestigioses orquestres com la Lucerne Festival Orchestra, Filarmonica Della Scala, Bayerischen Rundfunk Orchester, Santa Cecilia; com a solista ha treballat amb la Mozart Orchestra sota la batuta de Claudio Abbado. Lorenza toca un Violí Carlo Ferdinando Landolfi (1751).

L'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia i com a orquestra del circuit Òpera a Catalunya, i al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau. N'han estat directors titulars A. Argudo, J. Mora, S. Brotons, E. Colomer i D. Giménez Carreras. Des del setembre del 2009 ho és Rubén Gimeno. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.

Trobaràs més informació sobre les obres, els compositors i els intèrprets al web: www.osvalles.com, dins l'apartat Notícies, Impressions entre bastidors

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Patrocinadors de l'OSV:

L'OSV forma part del:

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

DISSABTE, 23 DE GENER DE 2016 – 19.00 h
Simfònics al Palau Sala de Concerts

La Inacabada de Schubert

Lali Ayguadé, ballarina
Lorenza Borrani, violí i direcció
Julian Sicard, acròbat
Orquestra Simfònica del Vallès

Orquestra
simfònica
del Vallès

Programa

I

Ralph Vaughan Williams (1872-1958)

The lark ascending

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Obertura Leonora núm. 3, op. 72

II

Franz Schubert (1797-1828)

Simfonia núm. 8, en Si menor, D. 759, "Inacabada"

I. Allegro moderato

II. Andante con moto

Durada aproximada: 70'

Comentari

El compositor austríac Franz Schubert (Himmelpfortgrund, 1797-Viena, 1828) va bastir ponts entre el classicisme i el romanticisme. Especialment conegut per els seus *lieder*, breus composicions per a veu i piano de les quals va esdevenir mestre absolut, i per la seva música de cambra, entre les seves obres també destaquen la *Simfonia núm. 9, en Do major, "la Gran"*, la *Simfonia núm. 8, en Si menor, "Inacabada"*, les misses i les obres per a piano.

Schubert va compondre més de sis-cents *lieder*. Aquestes cançons, que li eren tan pròpies, proporcionen un bon coneixement de la seva obra i del seu mètode compositiu: el seu primer estímulo era melòdic; les paraules d'un poema engendraven la melodia, la qual suggeria després l'harmonia i la modulació. Però malgrat que la popularitat de les seves cançons va esdevenir tan gran que se celebraven vetllades musicals dedicades a la seva música, les famoses "schubertiades", els mons de l'òpera i els concerts públics eludien Schubert i els seus esforços per publicar van ser debades.

Es diu que el lloc de Schubert en la història de la música és equívoc, perquè s'alça entre els mons del classicisme i el romanticisme. La seva música, subjectivament emocional a la manera romàntica, poèticament concebuda i revolucionària en el llenguatge, encaixa, però, en els motlles formals de l'escola clàssica, i així, al segle XX va resultar progressivament evident que Schubert pertany més realment a l'era de Haydn, Beethoven i Mozart que no pas a la de Schumann, Chopin i Wagner.

La *Inacabada*. Viena, 1823. Schubert lliura una simfonia de només dos moviments a la Societat Musical de Graz. Escrita el 1822, seria arxivada i estrenada més de quaranta anys després. És la *Simfonia núm. 8 en Si menor*, dita "Inacabada".

Ningú no sap per què Schubert va deixar aquesta simfonia inacabada, amb només dos moviments (la forma clàssica de la simfonia en té quatre). El cert és que malgrat estar teòricament incompleta i els forts contrastos existents entre els seus dos únics moviments, aquesta obra excepcional destaca per la seva unitat i consistència. Mentre que el primer moviment és impetuós i dramàtic, el segon fa gala d'un lirisme més proper al gènere dels *lieder*. Tot i això, els temes de l'un i l'altre moviment estan connectats per una sèrie d'elements que els fan inseparables i complementaris.

Amb un segon moviment que sembla dissipar les ombres del primer, l'oient pot escollir si considera la simfonia acabada o no. Potser aquesta *Inacabada* és el millor emblema d'una vida que va apagar-se amb només trenta-un anys.

Eva Muñoz, periodista i escriptora

Proper concert OSV

La guerra de les galàxies i grans cors de cinema

DISSABTE, 06.02.16 – 19.00 h

Orfeo Català (Pablo Larraz, director)
Rubén Gimeno, director

J. Williams: *Star Wars, Amistad, L'Imperi del Sol*

E. Morricone: *La Missió*

J. Goldsmith: *La Profecia*

P. Doyle: *Enric V*

F. Velázquez: *El Orfanato*

